

การศึกษา

เครื่องแต่งกายของชาวเขมร
ตอนที่ ๒

เครื่องแต่งกายของชาวกัมพูชามีชื่อเรียกต่าง ๆ ดังนี้

ล้นถ้ ซ้อม ปิวัด หมายถึง ผ้า อาจทอด้วยด้าย ไหม เส้นใยเลาวัลย์ เปลือกไม้ หรือขนแกะ เป็นผ้าพับสามารถนำมาตัดเสื้อผ้า เช่น ผ้าถุง ผ้าโจงกระเบน เครื่องแต่งกายเป็นชุด

ล้นถ้ ซ้อม ปิวัด มีหลายชนิด เช่น ล้นถ้ชกฏือ ซ้อม ปิวัด จอง กเบ็น หมายถึง ผ้าโจงกระเบน การนุ่งโจงกระเบน ในสมัยโบราณมีนุ่งเฉพาะผู้ชายเท่านั้น สมัยโบราณนุ่งโจงกระเบนสั้นเหนือเข่า ดังปรากฏในการแต่งกายของ ญะณะณะณตฺรณฺ ลคอน เปรียะฮ์ เรียะช เจียะ เตรีอบ คือละครรำในวัง ผ้าโจงกระเบนทั้งสมัยโบราณและปัจจุบันมีขนาดเท่ากันคือ กว้าง ๑ เมตร ยาว ๓.๒๐ เมตร การนุ่งโจงกระเบนในปัจจุบันจะนุ่งยาวถึงกลางหน้าแข้ง ล้นถ้ตฺมยฺฮ ซ้อม ปิวัด พา มวง หมายถึง ผ้าทอไหม มีสีพื้น เช่น สีม่วง สีลูกหว้าสุก สีหมากสุก

ล้นถ้ค้ปะะ ซ้อม ปิวัด ออม เบาะ หมายถึง ผ้าฝ้ายทอ มีสีพื้น ล้นถ้ตฺมยฺฮ ซ้อม ปิวัด โฮล

หมายถึง ผ้านุ่งไหม

นอกจากนี้ยังมี ญะณะณะโฮล เประฮ์ หมายถึง ผ้าโสร่งไหมชาย ญะณะณะโฮล ชเรีย หมายถึง ผ้าซิ่น, ผ้าถุงไหมของผู้หญิง ล้นถ้ตฺมยฺฮ (สยฺฮ) ซ้อม ปิวัด ซ้อม ลย (ซ้อม ลย) หมายถึง ผ้าถุง

ล้นถ้ตฺมยฺฮ (สยฺฮ) ซ้อม ปิวัด ชา รง (ชา รง) หมายถึง ผ้าโสร่ง เป็นผ้านุ่งของชาวจาม ชาวชวา และชาวเมียนมา ชาวกัมพูชาจะนุ่งผ้าโสร่งอยู่ภายในบ้านเท่านั้น ล้นถ้ตฺมยฺฮ (ทฺรย) ซ้อม ปิวัด กรอ มา (กรอ มา) หมายถึง ผ้าขาวม้าทอด้วยด้ายหรือไหม ผ้าทอด้วยด้ายใช้อาบนำ ผ้าทอด้วยไหมใช้นุ่ง ใช้สำหรับผู้ชาย

เสื้อของชาวเขมรเรียกว่า หาร อาว มีหลายชนิด เช่น หารเฒ่าเก้ช อาว ไค ปอง หมายถึง เสื้อแขนพอง

หารญะณะณะ อาว ชุด คเมา หมายถึง เสื้อผ้าสีดำที่ใช้ในสมัยเขมรแดง หารล้ อาว ทม หมายถึง เสื้อสูท หารทฺลล้ อาว กอ ตรวง หมายถึง เสื้อเจ็ด.

พลอย แลลงลอย เขียวน

บลธิบา สุตมฺข ลสุป